anna mulle kua kui mull sisse
tuleb annan mina oma jaost
sulle kui naene sedä kuulis
möistis temä kohe mis sie tähedäs
ta sidus siku sarwi pidi wöö
otsa ja ronis isi ~~wö~~ tua piäle
kui mehel aeg igäwas läks akas
ta naist wöögä tagasi turima
(tömmama) mis juures ta isi kirua
akas et temä nii kaua ootama pio
ta turis ja turis aga ei tulé
wiimaks arwas sik asja lijaks
ja öiskas mähääää ~~nüüd olli~~
~~mehel~~ mies aga ütles touse üb
touse selle piäle aga wastati jälle
mähäää nüüd möistis tont mis
asja mies wöö otsas olli ta läks
wuatama ja leidis ka~~as~~ asja
nii olewa ta akas aisu möödä
naist otsima ja leidis et ta tua



piäle olli läinud ta akas üles
ronima ja olli üles saamas kui
kuk laulis selle üle ehmatas tont
nii ärä et ta kohe tagasi kukus
nüüd laulis walge kuk kirju kuke
~~ö~~ örre all tont akas jälle üles
ronima aga kirju kuk laulis walge
kuk waletab jälle rantsatas tont
ülewett maha aga punane kuk
laulis musta kuke örre all tont
ronis jälle aga ~~punane~~ x must
kuk laulis punane kuk waletab
ja tont olligi muas seni olli walge
wällä tulnud ja tondid katsusid
et mine mä said teine öikas wiel
tagasi kirju kuk mu kiskja must
kuk mu murdja walge kuk mu wader
punane muu poolwendä sest saadik
kartwagi tondid kuke laulu